

TOESPRAAK 73ste VLAAMS NATIONAAL ZANGFEEST – 28 februari 2010

Vlaamse vrienden,

Vandaag start de week van de vrijwilliger. Een vereniging zoals het ANZ, die geen euro subsidie ontvangt, leeft bij gratie van idealisten en vrijwilligers. Ik vind het dan ook gepast om onze eigen vrijwilligers eens extra te bedanken. Zij zijn al maanden in de weer om dit Zangfeest opnieuw mogelijk te maken. Voor zoveel belangeloze inzet vraag ik van u allen een welverdiend applaus.

Vandaag vindt er ook een referendum plaats, niet hier in Antwerpen en niet over een brug of een tunnel. Neen, in Catalonië over onafhankelijkheid. We luisteren nu naar Anna Arqué, de woordvoester van de organisatoren van dat referendum.

Goedemiddag allemaal.

Mijn naam is Anna Arqué van de organisatie die het Referendum voor de Onafhankelijkheid van Catalonië coördineert.

Het recht van volkeren en naties op zelfbeschikking is een conditio sine qua non voor de toepassing van de fundamentele rechten van de mens. Dat staat in Resolutie 437 A(7) van de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties. Sinds 13 september schrijven wij met het referendum geschiedenis voor onze soevereiniteit en we doen dat in alle lagen van onze samenleving: ondernemers, brandweerlui, academici, rechters, migranten, studenten, ouderen,...

Iedereen werkt samen aan dit proces voor het referendum over de onafhankelijkheid van Catalonië. Wij kiezen, wij brengen onze stem uit over wat wij willen dat er met Catalonië gebeurt. Met dit proces van volksraadpleging zijn de Catalanen opgestaan. Wij hebben ons zelfbestuur en wij erkennen ons als soeverein volk. Wij tonen de wereld dat wij niet alleen de wil hebben om als volk onszelf te zijn. Wij nemen onze verantwoordelijkheid op om onafhankelijk te zijn, omdat wij een eigen Catalaanse staat willen.

Vandaag, 28 februari, zijn er al 250 gemeenten die het mogelijk hebben gemaakt dat 1 miljoen Catalanen naar de stembus zijn gegaan om hun stem uit te brengen over de vraag of Catalonië onafhankelijk moet worden en er volgen nog veel meer gemeenten. Deze vreedzame, democratische oefening voor soevereiniteit valideert wat wij onder democratie verstaan, want democratie bestaat, wanneer zij wordt beoefend.

Het is daarom dat het Catalaanse volk elke dag opnieuw samenwerkt om vanuit onze gemeenten een echte invloed uit te oefenen op de politiek in ons land en om ervoor te zorgen dat het

Catalaanse Parlement een nationaal en officieel referendum organiseert om het internationaal erkende recht op zelfbeschikking uit te oefenen.

Vandaag vieren wij in Catalonië de volksraadpleging over de onafhankelijkheid. Vandaag vieren jullie een fantastisch Zangfeest. De weg naar vrijheid is van ons, de weg naar vrijheid is van het volk. Catalanen, Vlamingen, vandaag is het moment!

Hartelijk dank. Ik wens jullie allen geluk. Leve het onafhankelijke Vlaanderen!

Anna Arqué

Verantwoordelijke communicatie

Coördinatieorgaan van het Referendum voor de Onafhankelijkheid van Catalonië

Vlaamse vrienden,

We willen hier vandaag onze solidariteit uitspreken voor al wie in Catalonië en elders in Europa en de wereld net zoals wij op een vreedzame wijze streeft naar onafhankelijkheid. Dat dit mogelijk is, bewijst de scheiding tussen Tsjechië en Slowakije. Onafhankelijkheid nastreven is een nobel doel. Lange tijd werd het als dromerij afgedaan, maar die tijd ligt definitief achter ons. Vandaag achten meer Vlamingen dan we durven vermoeden de idee van een splitsing mogelijk en zelfs wenselijk. Het Belgisch immobilisme was nog nooit zo overduidelijk.

Of het nu gaat over de invoering van een Europese nummerplaat, het gebrek aan maatregelen om de sociale zekerheid en in het bijzonder onze pensioenen te vrijwaren, het regularisatiegedrocht, het justitiebeleid dat niet op de rails geraakt, gebrekkige belastingcontroles in Wallonië en Brussel, een legerhervorming op maat van Wallonië, België is niet in staat om goed te besturen, laat staan te besturen!

Vlaanderen mag en kan niet lijdzaam blijven toezien, maar moet nu, voor het te laat is, het heft in eigen handen nemen. Vlaanderen is aan zet en moet maximaal inzetten op de toekomst van 6 miljoen Vlamingen.

Het wordt dus tijd dat Vlaanderen België en zijn koning schaakmat zet! Het schaakspel is ingezet. De pionnen zullen moeten bewegen. Maar een duidelijke strategie is er niet. Of beter: er zijn meerdere strategieën en de voorstanders voor meer Vlaamse autonomie zijn het niet eens over welke aanpak nu de beste is. Iedereen die een vreedzame strategie uitwerkt die als doel heeft de Belgische constructie verder af te bouwen en ons Vlaamse huis verder op te bouwen verdient onze steun. We hebben Vlaams-nationalisten nodig binnen én buiten de Vlaamse Regering. Binnen de Vlaamse Regering om onheil te voorkomen rond BHV én om Vlaanderen eindelijk assertiever te

maken. Vlaanderen is aan zet en we wachten dan ook vol ongeduld op waardevolle initiatieven als een Vlaamse kinderbijslag en hospitalisatieverzekering!

Maar ook buiten de Vlaamse Regering hebben we Vlaamsgezinde parlementsleden nodig. Om kritisch toe te kijken op de resultaten van die assertieve koers en om erover te waken dat Vlaamse belangenconflicten ingeroepen worden waar nodig! Vlaamsgezinden uit meerderheid én oppositie, van de linker- én de rechterzijde, moeten elkaar kunnen vinden rond concrete dossiers die Vlaanderen ten goede komen! Als het om Vlaanderen gaat, moeten we één zijn!

Laten we ons dus niet van tegenstander vergissen. Aan echte tegenstanders is er helaas geen gebrek. Denken we maar aan het hof, met de koning en zijn dure hofnarren op kop, aan alle Franstalige partijen die zonder één uitzondering het Waalse belang laten primeren en aan de traditionele politieke partijen in Vlaanderen, waar de belgicistische vleugel het keer op keer haalt op een té brave en onmachtige Vlaamse vleugel.

Deze traditionele politieke partijen trommelen enkel de Vlaamse trom als ze in de oppositie zitten of in verkiezingstijd, om ziertjes te winnen, maar ze kunnen die trom niet vlug genoeg wegbergen eens ze aan de macht zijn. Kijk maar naar Leterme die zijn verkiezingsbeloften schaamteloos inslikte. Wat een verschil met Nederland waar verkiezingsbeloften wel een reden zijn om een regering te laten vallen. Alweer een reden om de banden met Nederland wat te versterken. We hoeven niet altijd onze mosterd in Parijs te halen...

Terug naar de man van 800.000 stemmen, Yves Leterme, wiens ambitie het is om kost wat kost Belgisch eerste minister te blijven. Nadat hij eerder correct vaststelde dat het Belgisch federalisme zijn grenzen bereikt heeft, bezit hij nu de wil tot bedaren en leutert hij over samenwerkingsfederalisme.

Vlaamsgezinden verwijt hij vechtfederalisme. Meneer Leterme, wie stelt eigenlijk de grenzen in dit land ter discussie? Wie denkt er aan territoriale uitbreiding? Wie boycot de taalwetgeving? Wie demoniseert een gewezen minister-president van uw eigen partij in de Raad van Europa? Wie wijst de tweede landstaal als verplicht af? Niet Vlaanderen, maar Waalse en francofone Brusselse politici! Stop dus met overtuigde flaminganten af te schilderen als onverantwoorde ultra's, fundi's of aanhangers van verrottingsstrategieën. De waarheid heeft haar rechten!

Of is men een fundamentalist en extremist als men de toepassing van de grondwet eist? Als men de uitvoering van een arrest van een grondwettelijk hof nastreeft? Als men democratisch stelt dat een meerderheid beslist tegen een minderheid? Blijkbaar zijn in België de spelregels anders, want

Vlaanderen moet dagdagelijks een regering ondergaan die in het federale parlement niet beschikt over een Vlaamse meerderheid. België verdraagt dus geen democratie, België is geen democratie!

Onze koninklijk verkenners, Jean Luc Dehaene, werkt in alle stilte aan een onderhandelde oplossing over Brussel-Halle-Vilvoorde. We leven dus in een land waarin onderhandeld wordt over de toepassing van de grondwet. Wij willen – net zoals het Komitee der Randgemeenten en hun tijdschrift de Zes waarvoor we straks een omhaling organiseren - geen uitbreiding van Brussel, geen nieuwe faciliteiten, geen BHV in het groot door middel van een federale kieskring, geen ratificatie van het minderhedenverdrag, geen gemorrel aan onze grenzen.

Stop de belachelijke carrousel van belangenconflicten waardoor die goede Belgen uit de Oostkantons een leuk nieuw voetbalstadion in de wacht wisten te slepen als dank voor het bekomen uitstel. Splits gewoon BHV in het Parlement, toon 5 minuten politieke moed en keur het splitsingsvoorstel goed.

Wij zullen NOOIT aanvaarden dat Dehaene aan de grenzen gaat morrelen. De partij die dat via een congres laat passeren, verdient het om electoraal afgeslacht te worden! Vlaamsgezinden aller partijen, verenigt u!

Wij aanvaarden geen splitsing van BHV die een uitbreiding van Brussel of een corridor naar Waals-Brabant tot gevolg heeft. Splits BHV zonder onderhandelingen! Zoniet, laat de Franstaligen dan maar een regeringscrisis uitlokken. De verkiezingen van 2011 zullen dan uitmonden in institutionele chaos. Wie heeft daar het meest mee te verliezen, denkt u? Een volk dat jaarlijks meer dan 11 miljard euro afstaat of een volk dat deze som jaarlijks zonder één woord van dank of respect ontvangt? De miljardentransfers zijn onverantwoord, maar blijven bestaan met medeweten én goedvinden van de vakbonden én bijna alle ziekenfondsen. Het wordt tijd dat Vlaamsgezinden deze unitaire organisaties massaal de rug toekeren!

Vlaanderen is aan zet, zeker in crisistijd! Deze zware economische crisis die heel wat armoede veroorzaakt in Vlaanderen, vereist een krachtadig sociaal-economisch antwoord. Vlaanderen maakt werk van besparingen en zet de tering naar de nering. Dat doen de andere deelstaten en zeker België niet. Het Verbond van Belgische ondernemingen vraagt dat de communautaire vraagstukken bevroren worden. Dat men zich bezig houdt met de echte problemen. Zijn de dossiers van Opel of Carrefour niet echt misschien? Ook dit zijn communautaire dossiers. Je moet stekeblind zijn om niet te willen zien dat we in twee verschillende landen leven. En dat die twee werelden vragen om een verschillende aanpak! Vlaanderen heeft nood aan eigen sociaal-economische hefboomen, herinner u de Vlaamse resoluties uit de vorige eeuw. Maar het arbeidsmarktbeleid blijft

federaal. En dat zal nog wel zo even blijven in deze francofone federale regering waar alle sleutelposten van de sociale zekerheid in Waalse handen zijn!

Een zoveelste halfslachtige staatshervorming zal geen soelaas meer bieden. De enige staatshervorming die nog nuttig is, is een grondige die onze staatsvorming voorbereidt. Dan kan de échte schaakpartij beginnen, die de ontbinding van dit kunstmatig land beoogt. Doen we dat niet, dan moeten we stilaan gaan vrezen voor onze toekomst. Vandaag zijn we reeds een Franse kolonie aan het worden. Parijs beheerst onze ganse energiesector en sinds kort het gros van onze banken. Vlaamse verankering is geen overbodige luxe!

En wat met Brussel, zult u zeggen? Als het van ons afhangt, zullen we er alles aan doen om Brussel welkom te heten in een onafhankelijk Vlaanderen. Maar wie het ultieme schaakspel om de scheiding aanvangt, heeft geen garanties op de uitkomst. Het Brusselse vraagstuk mag ons niet weerhouden om dit schaakspel te spelen!

Vlaamse vrienden,

Tot slot heb ik een samenvatting gemaakt voor de president van de Europese Unie, in de vorm van wat haiku's, zodat de boodschap van vandaag ook bij Van Rompuy en zijn haiku-aanhangers doordringt en zal nazinderen.

Ons land in crisis
Democratie? Quo vadis?
Parijs kaapt Fortis

Dehaene o wee
Marchandeert over BHV
Crasht CD&V?

Nog geen Vlaamse macht
Koning en ook kroonprins lacht
Maar Vlaanderen wacht

Madam non zegt njet
Geen gesol over grondwet
Vlaanderen aan zet!

Stem Vlaanderen vrij
Autonomie eisen wij
Dat pas maakt ons blij

Chaos vermijden?
en Vlaanderen bevrijden?
Laten we maar scheiden!

Ik dank u

Erik Stoffelen
Voorzitter ANZ